

Wie regelmatig met de aanleg en het beheer van bossen heeft te maken, ervaart de laatste jaren een toeneming van de belangstelling voor het bos. Steeds meer mensen raken geïnteresseerd en per mens stijgt de belangstelling soms ook nog. De stormrampen van 1972, 1973, 1976 en (gelukkig op beperkte schaal) van 3 januari 1978 en de daarbij optredende problemen van insecten en andere aantastingen, hebben daartoe in niet geringe mate bijgedragen. Bovendien heeft de grote droogte van 1975 en 1976, om nog maar te zwijgen van de bosbranden, de aandacht van het publiek getrokken. Al zijn de opgesomde aanleidingen niet plezierig, het feit van de groeiende belangstelling is verheugend. In het verleden is vaak gebleken dat het moeilijk is om belangstelling te kweken voor het bos en de bosbouw en er is nu dan ook alle aanleiding om positief op de groeiende belangstelling in te spelen.

De minister van Landbouw en Visserij, die als beleidsman verantwoordelijk is voor de bosbouw, heeft de laatste jaren meer dan eens laten blijken dat hij grote betekenis toekent aan het Nederlandse bos en de functies die het bos voor de samenleving vervult. De in 1977 door hem gepubliceerde Structuurvisie op het bos en de bosbouw getuigt daarvan. In de Nota landelijke gebieden, die het totale te voeren ruimtelijke beleid in het landelijke gebied aan de orde stelt, is een duidelijke plaats ingeruimd voor de bossen. Bovendien wordt het voornemen uitgesproken over te gaan tot uitbreiding van het bosareaal. De Beschikking bosbijdragen 1976 slaat geheel nieuwe wegen in; het is duidelijk een instrument van de hierboven genoemde beleidsvisie. Het aantal mogelijkheden dat de beschikking in zich bergt om het beheer van de bossen te stimuleren en de werkgelegenheid te bevorderen is een onderstreping hiervan. Het is ook van bijzondere betekenis dat de minister van CRM daarin participeert.

Er zijn ook kritische geluiden te horen. Het is zeker goed dat wij ons afvragen of er voldoende waarborg is voor de ontwikkeling van een bosbeheer, dat zal voeren tot de gewenste bossen; gewenst in de zin van boomsoortensamenstelling, de mate van verzor-

ging, de bosstructuren en de bijbehorende vegetatie en fauna. Gewenst ook in die zin dat ze in staat zullen zijn om aan de behoeften van de eigenaar en van de samenleving in de komende decennia te voldoen.

Ook al is sommige kritiek niet aan de maat en zijn niet alle gedachten en wensen even reëel, het is goed dat de belangstelling er is. Bij het inspelen op deze belangstelling moet door onze vereniging een belangrijke rol worden vervuld. Van onze vereniging mag terecht worden verwacht dat zij haar opvattingen uitdraagt. Niet alleen om deel te nemen aan de discussie, maar ook en vooral om richting te geven aan de discussie.

Onze vereniging heeft in haar vergadering van oktober jl. met algemene stemmen een motie-Heybroek aangenomen, die u elders in dit nummer aantreft. In deze vergadering is tevens tot uitdrukking gebracht a) de wens dat het bestuur een standpunt zal bepalen met betrekking tot het onderwerp waarover de motie handelt en b) de wens dat het standpunt zal worden gepubliceerd. Het bestuur heeft zich hierop terdege beraden. Daarmee was nogal wat tijd gemoeld. Vooral omdat het steeds duidelijker werd dat een eenmalige publicatie van het standpunt onvoldoende is. Het in de openbaarheid treden vraagt een planmatige aanpak. Voorbereidingen hiertoe worden getroffen. Het Nederlands bosbouw tijdschrift, orgaan van onze vereniging, is daarvoor de voor de hand liggende plaats. Het weerspiegelt vanouds hetgeen in en buiten onze vereniging op het gebied van de bosbouw leeft. Dit nummer van ons tijdschrift dat in dubbele oplage en in ruime kring zal verschijnen, mag als onderdeel van de voorbereidingen tot een planmatige aanpak worden beschouwd. Naast het door het bestuur geformuleerde standpunt treft u andere artikelen aan die voor ieder van ons aanleiding zullen zijn tot ernstig beraad. Vanuit verschillende invalshoeken wordt geschetst hoe men de ideale bosbouw en het ideale bos ziet. Deze artikelen zijn onafhankelijk van elkaar geschreven en zijn dus niet in regelrechte discussie met elkaar. De redactie stelt zich echter voor om in het april-nummer een aantal reacties op het nu gebodene op te nemen. De

discussie speelt zich ook buiten ons tijdschrift af en in onze nieuwe aanpak zullen wij ons ook buiten ons tijdschrift moeten begeven. De lezersgroepen die wij daarbij benaderen, zijn verschillend. In de vakpers zullen feiten en bewijzen op tafel moeten komen en in andere bladen wordt wellicht meer "op het publiek gespeeld". Wij zullen er in ieder geval voor moeten zorgen dat wij ook buiten onze vakpers verstaanbaar zijn.

Het is nuttig dat wij ons daarbij realiseren dat:

- hoeveel instemmende belangstelling of kritiek er ook moge bestaan
 - hoe vaak ook een visie op de bosbouw moge verschijnen
 - hoezeer er ook sprake moge zijn van een ministerieel bosbouwbeleid
- het toch in de hand van de boselgenaren, de bosbeheerders en alle anderen die in de bosbouw werk-

zaam zijn ligt om tot uitvoering van een stuk vernieuwing in het bosbeheer te komen. Die gedachte is niet nieuw. Het is ook niet zo, dat de bosbouwwereld nu pas vooruit kijkt en nu pas ontwikkelingen stimuleert. Wel blijkt eruit dat het uitzetten van een bosbouwkoers een voortdurende taak is. Die koers zal duidelijk moeten zijn en velen duidelijk moeten worden gemaakt.

Bovenal is het te hopen dat de inhoud van dit nummer voor ieder inspiratie zal opleveren om - ieder op zijn plaats in de bosbouwwereld - op de bres te staan voor de belangen van het bos en de bosbouw. Daartoe is het nodig dat ieder van de verworven inzichten getuigt overal waar en op ieder ogenblik waarop dit zinvol kan worden geacht.

Dank aan de redactie die dit nummer speciaal aan dit onderwerp heeft gewijd.

Van Vloten